

XXI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Gailestingumo ir meilės įstatymas, kurį mums šiandien primena Evangelija, yra natūralus atsakas į Dievo požiūrį į mus; Dievas mums atleido, todėl ir mes, jei nenorime būti pasmerkti, turime atleisti savo broliams ir dovanoti jų skolas. Šv. apaštalas Paulius aprašo krikščionio ginklą, kurį jis turi nešiotis, kad galėtų atsilaikyti prieš blogio jėgas (Apaštalo skaitinys). Apginkluotas paties Dievo galybės jėga, jis gali jaustis esąs visiškai saugus ir triumfuoti pasiekęs pergalę prieš savo sielos priešus (introitas, Evangelija).

Introitus

Esth. 13, 9 et 10–11. In voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pósita, et non est, qui possit resístere voluntáti tuæ: tu enim fecísti ómnia, cælum et terram et univérsa, quæ cæli ámbitu continéntur: Dominus universórum tu es.

Ps. 118, 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuua pietáte custódi: ut a cunctis adversitátibus, te protegénte, sit líbera, et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. (Ephes. 6, 10–17)

Fratres: Confortámini in Dómino et in poténtia virtútis eius. Indúite vos

Introitas

Est 13, 9 ir 10–11. Visa pasilieka, Viešpatie, tavo valdžioje, ir nėra kas galėtų pasipriešinti tavo valiai, nes tu padarei viską: dangų ir žemę ir visa, kas yra dangaus plote: tu esi visų Viešpats.

Ps 118, 1. Palaiminti nesuteptieji kelyje, kurie vaikščioja Viešpaties įstatyme.

Kolekta

Savo šeimą, meldžiame Tave, Viešpatie, saugok nuolatine globa, kad, Tau globojant, būtų laisva nuo bet kokių kliūčių ir atsidavusi geriems darbams dėl Tavo vardo. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško efeziečiams. (Ef 6, 10–17)

Broliai: Būkite tvirti Viešpatyje ir jo galybės jėga. Apsiginkluokite visais

armatúram Dei, ut póssitis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et ságuinem: sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiae, in cæléstibus. Proptérea accípите armatúram Dei, ut póssitis resístere in die malo et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam iustítiae, et calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo póssitis ómnia tela nequíssimi ígnea exstín-guere: et gáleam salútis assúmite: et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

Graduale

Ps. 89, 1–2. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie. **V.** Priúsquam montes fíerent aut formarétur terra et orbis: a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Alleluia

Alleluía, alleluía.

Ps. 113, 1. In éxitu Israel de Ægýpto, domus Iacob de pópulo bárbaro. Alleluía.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Matth. 18, 23–35)

Dievo ginklais, kad galétumėte išsilaikyti prieš velnio klastas. Mes grumiamės ne su krauju ir kūnu, bet su kunigaikštystėmis, valdžiomis, šių tamsybių pasaulio valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis dangaus aukštumose. Todėl imkitės visų Dievo ginklų, kad galétumėte piktąją dieną pasipriešinti ir, visa nugalėję, išsilaikyti. Tad stovėkite, susijuosę strėnas tiesa, apsilikę teismo šarvais ir apsiavę kojas ryžtu skleisti taikos Evangeliją. O svarbiausia, pasiimkite tikėjimo skydą, su kuriuo užgesinsite visas ugningas piktojo strėles. Pasiimkite ir išganymo šalną bei Dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį.

Gradualas

Ps 89, 1–2. Viešpatie, tu buvai mūsų užuovėja per kartų kartas. **V.** Pirma negu užgimė kalnai arba buvo padaryta žemė ir jos rutulys, nuo amžių ir per amžius tu esi tas, kuris yra Dievas.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 113, 1. Kai išėjo Izraelis iš Egipto, Jokūbo namai iš svetimos tautos. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 18, 23–35)

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum cælórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et cum cæpísset ratiónem pónere, oblátus est ei unus, qui debébat ei decem mília talénta. Cum autem non habéret, unde rédderet, iussit eum dóminus eius venúmdari et uxórem eius et fílios et ómnia, quæ habébat, et reddi. Prócidens autem servus ille, orábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Misértus autem dóminus servi illíus, dimísit eum et débitum dimísit ei. Eg-réssus autem servus ille, invénit unum de consérvis suis, qui debébat ei centum denários: et tenens suffocábat eum, dicens: Redde, quod debes. Et prócidens consérvus eius, rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Ille autem nóluit: sed ábiit, et misit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. Vidéntes autem consérvi eius, quæ fiébat, contristáti sunt valde: et venérunt et narravérunt dómino suo ómnia, quæ facta fúerant. Tunc vocávit illum dóminus suus: et ait illi: Serve nequam, omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? Et irátus dóminus eius, trádidit eum tortóribus, quo-

Anuo metu Jėzus savo mokiniams pasakė tokį palyginimą: „Todėl su dangaus karalyste yra panašiai kaip su karaliumi, kuris sumanė atsiskai-tyti su savo tarnais. Jam pradėjus apyskaitą, atvedė pas jį vieną, kuris buvo jam skolingas dešimt tūkstan-čių talentų. Kadangi šis neturėjo iš ko gražinti, valdovas įsakė parduoti jį kartu su žmona ir vaikais bei su visa nuosavybe, kad būtų sumokėta. Tuomet, puolęs jam po kojų, tarnas maldavo: „Turėk man kantrybės! Aš viską atiduosiu.“ Pasigailėjęs ano tarno, valdovas paleido jį ir dova-nojo skolą. Vos išėjęs, tas tarnas susitiko vieną savo tarnybos draugą, kuris buvo jam skolingas šimtą de-narų, ir nutvėręs smaugė jį, sakyda-mas: „Atiduok skolą!“ Puolęs ant kelių, draugas maldavo: „Turėk man kantrybės! Aš tau viską atiduosiu.“ Bet tas nesutiko, ėmė ir įmesdino jį į kalėjimą, iki atiduos skolą. Matyda-mi, kas nutiko, kiti tarnai labai nuliūdo. Jie nuėjo ir papasakojo val-dovui, kas buvo įvykę. Tuomet, pa-sišaukęs jį, valdovas tarė: „Nedora-sis tarne, visą aną skolą aš tau dovanojau, nes mane maldavai. Argi nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugo, kaip aš pasigailėjau tavęs?!“ Užsirūstinęs valdovas atidavė jį budeliams, iki atiduos visą skolą. Taip ir mano dangiškasis Tėvas pa-darys jums, jeigu kiekvienas iš

adúsque rédderet univérsum débitum. Sic et Pater meus cæléstis fáciat vobis, si non remiséritis unusquisque fratri suo de córdibus vestris.

Offertorium

Iob. 1, 1. Vir erat in terra Hus, nómine Iob: simplex et rectus ac timens Deum: quem Satan pétiit ut tentáret: et data est ei potéstas a Dómino in facultátes et in carnem eius: perdidítque omnem substántiam ipsíus et fílios: carnem quoque eius gravi úlcere vulnerávit.

Secreta

Suscipe, Dómine, propítius hóstias: quibus et te placári voluísti, et nobis salútem poténti pietáte restítui. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in uníus Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitá-

tikros širdies neatleisite savo broliui.“

Ofertorijus

Iob 1, 1. Uzo žemėje buvo vienas žmogus, vardu Jobas: tas žmogus buvo paprastas, doras ir bijojo Dievo. Šėtonas paprašė, kad jam leistų jį išbandyti. Ir davė jam Viešpats valdžią ant jo turto ir kūno. Ir sunaikino jis visą jo turtą ir vaikus; ir jo kūną užgavo sunkia žaizda.

Sekreta

Priimk, Viešpatie, maloningai atnašas, kuriomis Tu norėjai būti permaldautas, ir per savo visagalę malonę dovanok mums išganymą. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per Tavąjį apreiškimą apie Tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlo-

tis, et in persónis proprietas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquáalitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communio

Ps. 118, 81, 84 et 86. In salutári tuo ánima mea, et in verbum tuum sperávi: quando fácies de persecúentibus me iudícium? iníqui persecúti sunt me, ádiuva me, Dómine, Deus meus.

Postcommunio

Immortalitátis alimóniam consecúti, quæsumus, Dómine: ut, quod ore percépimus, pura mente sectémur. Per Dominum nostrum...

vinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Ps 118, 81, 84 ir 86. Mano siela ilgisi tavo išganymo, dedu viltį į tavo žodžius. Kada tu darysi savo teismą mano persekiotojams? Nedorėliai persekioja mane, padėk man, Viešpatie, mano Dieve.

Postkomunija

Nemirtingumo maisto gavę, mes meldžiamė Tave, Viešpatie, kad tyra širdimi sektume tai, ką priėmėme lūpomis. Per mūsų Viešpatį...